GREGORIUS MAGNUS
Zwettl, 4. Viertel 12. Jh. Seite 40r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

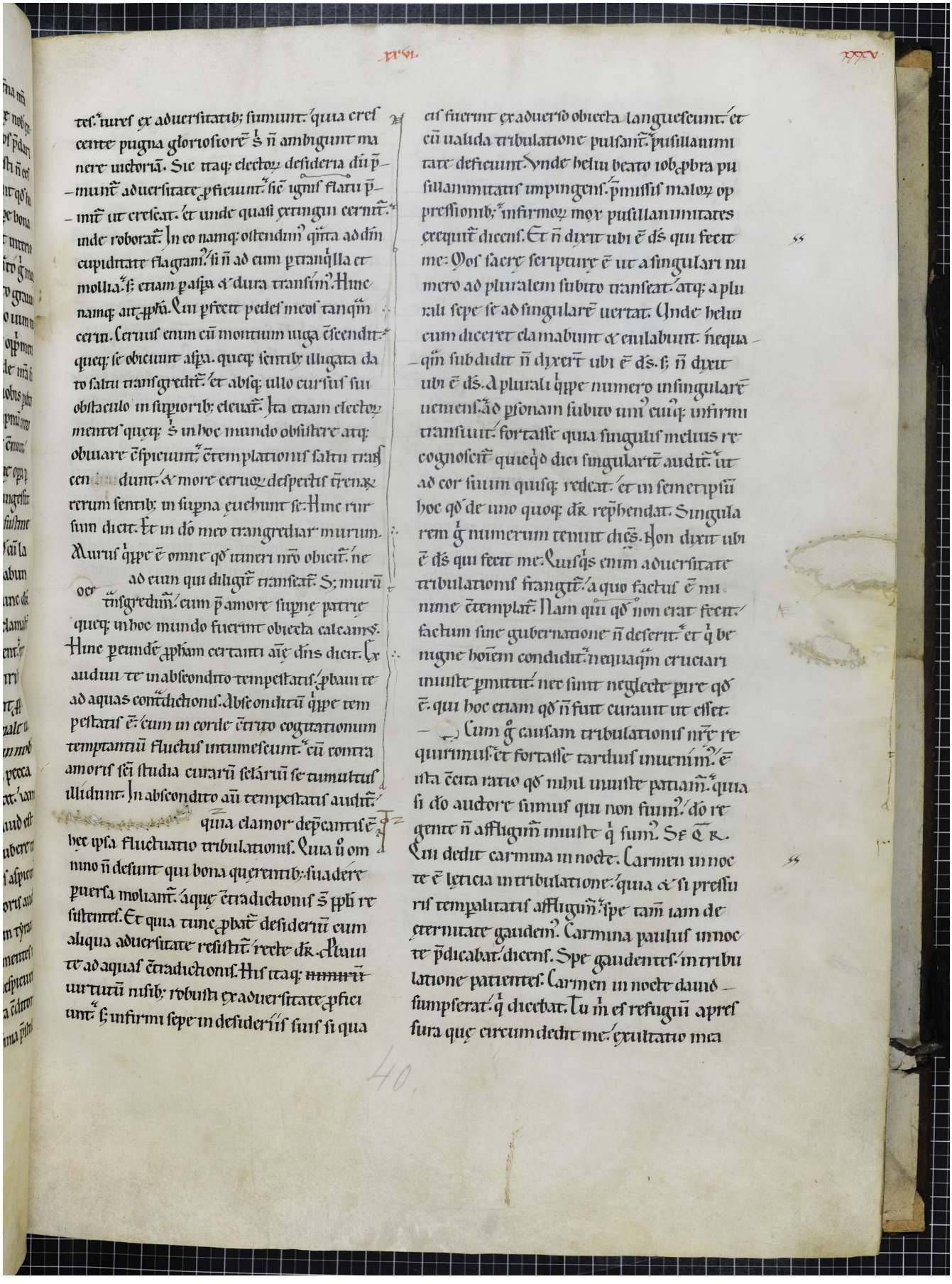

tes. iures ex aduersitatib; sumunt. quia cres
cente pugna gloriosiorē s̄ n̄ ambigunt ma
nere uictoriā. Sic itaq; electoꝝ desideria dū p̄-
-muntur aduersitate ꝓficiunt. sic ignis flatu p̄-
-mitur ut crescat. et unde quasi extingui cernitur.
inde roboratur. In eo namq; ostendimus q̄nta ad dm̄
cupiditate flagramus. si n̄ ad eum ꝑ tranq̄lla et
mollia. s; etiam ꝑ aspa & dura transimus. Hinc
namq; ait ꝓpha. Qui ꝑfecit pedes meos tanq̄m
cerui. Ceruus enim cū montium iuga c̄scendit.
queq; se obiciunt aspa. queq; sentib; illigata da
to saltu transgreditur. et absq; ullo cursus sui
obstaculo in supiorib; eleuatur. Ita etiam electoꝝ
mentes queq; s̄ in hoc mundo obsistere atq;
obuiare c̄spiciunt. c̄templationis saltu trans
cen dunt. & more ceruoꝝ despectis t̄renaꝝ
rerum sentib; in supna euehunt se. Hinc rur
sum dicit. Et in dō meo trangrediar murum.
Murus q̄ppe ē omne qd̄ itineri nr̄o obicitur. ne
ad eum qui diligitur transeat. S; murū
oc trāsgredimur. cum p̄ amore supne patrie
queq; in hoc mundo fuerint obiecta calcamus.
Hinc ꝑeundē ꝓphām certanti aīe dn̄s dicit. Ex
audiui te in abscondito tempestatis. ꝓbaui te
ad aquas contradictionis. Absconditū q̄ppe tem
pestatis ē. cum in corde c̄trito cogitationum
temptantiū fluctus intumescunt. cū contra
amoris sc̄i studia curarū sc̄larū se tumultus
illidunt. In abscondito aū tempestatis auditur.
quia clamor dep̄cantis ē
hec ipsa fluctuatio tribulationis. Quia u̇ om
nino n̄ desunt qui bona querentib; suadere
ꝑuersa moliantur. aque c̄tradictionis s̄ ꝓpli re
sistentes. Et quia tunc ꝓbatur desideriū cum
aliqua aduersitate resistitur. recte dr̄. Ꝓbaui
te ad aquas c̄tradictionis. His itaq; ~~numerū~~
uirtutū nisib; robusti ex aduersitate ꝓfici
unt. s; infirmi sepe in desideriis suis si qua
cis fuerint ex aduerso obiecta languescunt. et
cū ualida tribulatione pulsantur. pusillanimi
tate deficiunt. Unde heliu beato iob ꝓbra pu
sillanimitatis impingens. p̄missis maloꝝ op
pressionib; infirmoꝝ mox pusillanimitates
exequitur dicens. Et n̄ dixit ubi ē ds̄ qui fecit
me. Mos sacre scripture ē ut a singulari nu
mero ad pluralem subito transeat. atq; a plu
rali sepe se ad singularē uertat. Unde heliu
cum diceret clamabunt & eiulabunt. nequa-
-q̄m subdidit n̄ dixerūt ubi ē ds̄. s; n̄ dixit
ubi ē ds̄. A plurali q̄ppe numero in singularē
ueniens. ad ꝑsonam subito uni cuiusq; infirmi
transiuit. fortasse quia singulis melius re
cognoscitur quicq̄d dici singularit̄ auditur. ut
ad cor suum quisq; redeat. et in semetipsū
hoc qd̄ de uno quoq; dr̄ rep̄hendat. Singula
rem g̊ numerum tenuit dic̄s. Non dixit ubi
ē ds̄ qui fecit me. Quisq̄s enim aduersitate
tribulationis frangitur. a quo factus ē mi
nime c̄templatur. Nam qui qd̄ non erat fecit.
factum sine gubernatione n̄ deserit. et q̄ be
nigne hoīem condidit. nequaq̄m cruciari
iniuste ꝑmittit. nec sinit neglecte ꝑire qd̄
ē. qui hoc etiam qd̄ n̄ fuit curauit ut esset.
Cum g̊ causam tribulationis nr̄e re
quirimus. et fortasse tardius inuenimus. ē
ista c̄cita ratio qd̄ nihil iniuste patiamur. quia
si dō auctore sumus qui non fuimus. dō re
gente n̄ affligimur iniuste q̄ sumus. Se C̄ R.
Qui dedit carmina in nocte. Carmen in noc
te ē leticia in tribulatione. quia & si pressu
ris temꝑalitatis affligimur. spe tam̄ iam de
eternitate gaudemus. Carmina paulus in noc
te p̄dicabat. dicens. Spe gaudentes. in tribu
latione patientes. Carmen in nocte dauid
sumpserat. q̄ dicebat. Tu m̄ es refugiū a pres
sura que circumdedit me. exultatio mea

40.